

שרת ודיין משה שרת בנאום בוועידת מפלגתו ביולי 65, כשמאחוריו חולף משה דיין. כל הקאריירה של שרת הושפעה עליידי האישי מאחורי הקלעים. כיום, התהפך הגלגל ודמותו של שרת באמצעות יומנו, רודפת את דיין.

שרת ודיין

משה שרת בנאום בוועידת מפלגתו ביולי 65, כשמאחוריו חולף משה דיין. כל הקאריירה של שרת הושפעה עליידי האישי מאחורי הקלעים. כיום, התהפך הגלגל ודמותו של שרת באמצעות יומנו, רודפת את דיין.

העוֹתֵק נקרא עליידי ראשי מעריב, שי השיבו למשפחה כי הם מוכנים לפרסם את היוםנים. טיוטת החוזה נמסרה למשפחה — וכאן קמה התנגדות בתוך המשפחה למסירת החומר למעריב. בניגוד לעמדתו של יעקב, סברה אחותו יעל כי החוזה המוצע מקנה למעריב את כל הזכויות — כולל קיצוץ ואיפיוס כל קטע שלא ייראה בעיני המו"ל. קשריו של מעריב עם משפחת דיין ידועים. הצהרון מפרסם עתה את סיפורה של רות דיין, פירסם בזמנו את יומני משה דיין בוויאטינאם. ראשי מעריב גם מיוודים הדקות עם ראשי המימסד. אחי דים מבני משפחת שרת חששו כי נוסף לצנזורה הבטחונית, שיוכל משה דיין להפעיל על הספר כשרהביטחון, יפעילו ראשי מעריב צנזורה משלהם, לטובת שלום הבית במדינה.

השעות אלו גרמו לכך כי עד היום לא נחתם החוזה עם מעריב, ויעקב שרת גילה לי כי ייתכן מאוד שהספר יימסר למו"ל אחר. על כל פנים, קבע שרת-הבן, ברור כי הספר לא ייצא לפני הבחירות. **מי גרם להחלטה זו? יעקב שרת טוען כי המשפחה עצמה החליטה לטח לרחות את החוזה. אנשי "מעריב" סבורים כי השיקול היה של ראשי המדינה, שרצהו בעזרת "מעריב" על המשפחה.**

שכן, אם רצו לפרסם את הספר רק בי עוד שנה, מדוע מסרו אותו כה מוקדם להדפסה? גירסה זו מוכחשת גם עליידי ראל, כאשר דויד בן-גוריון היה ראשי המשלה. שרת מונה שרה-החזן עם קום המדינה, כיהן בתפקיד הזה עד ראשית 1954. אז פרש בן-גוריון לשה-בוקר, שרת הפך לראשי-המשלה ושרה-החזן מילא את התפקיד הכפול עד אמצע 1955. בהיותו ראשי-המשלה, היה פנחס לבון שרה-ביטחון, בתחילה. אחר בעקבות עסק הביש במצרים, התפטר לבון, ובן-גוריון חזר לממשלה. בינואר 1955, בתפקיד שרה-ביטחון — כאשר שרת עדיין ראשי המשלה. יומני שרת מתארים בעיקר את השני תיים בהן היה ראשי-משלה, אסיכי תחיי

התקפת

הרצח

מה שה שרת החל לכתוב את יומני האישיים עת היה שרה-החזן של ישראל, כאשר דויד בן-גוריון היה ראשי המשלה. שרת מונה שרה-החזן עם קום המדינה, כיהן בתפקיד הזה עד ראשית 1954. אז פרש בן-גוריון לשה-בוקר, שרת הפך לראשי-המשלה ושרה-החזן מילא את התפקיד הכפול עד אמצע 1955. בהיותו ראשי-המשלה, היה פנחס לבון שרה-ביטחון, בתחילה. אחר בעקבות עסק הביש במצרים, התפטר לבון, ובן-גוריון חזר לממשלה. בינואר 1955, בתפקיד שרה-ביטחון — כאשר שרת עדיין ראשי המשלה. יומני שרת מתארים בעיקר את השני תיים בהן היה ראשי-משלה, אסיכי תחיי

הפיצצה האטומית

צה"ל שנתמכו עליידי פינחס לבון, שכיחן כשרה-ביטחון בשנת 1954. הספר מתאר ארוכות את המריבות בין בן-גוריון לשרת, ואת נסיונות-התיווך של גולדה מאיר, לוי אשכול וזלמן ארן. אחד התיאורים המעניינים בספר נוגע לרציחתה של שושנה הרציון, אחותו של גיבור יחידה 101, מאיר הרציון.

לאחר מכן, טען דיין כי היתה זו נקמה פרטית של הרציון, ללא סיוע צבאי.

פרשה אחרת ביומנים היא ההתקפה על מחנה-הצבא בעזה, שגרמה למיפנה היסודי טורי במרחב, והיפנתה את עבד-אל-נאצר לגוש הרוסי. שרת מגלה כי אושרה רק פעולת-עונשין קטנה. כאשר התברר כי צה"ל ביצע פעולה ענקית, בהשתתפות מאות חיילים, טען בן-גוריון, שחזר להיות שרה-ביטחון שבוועיים לפני כן, כי הן הרוגים המצריים הרבים נגרמו כאשר משי את מצרית עלתה בטעות על מארב. שרת מתאר בפירוט כיצד ראה בחרדה את ההסלמה הגוברת, הנגרמת עליידי פעולות צה"ל — שנערכו בלחץ צמרת צה"ל, ואשר חרגו בפירוש מן ההיקף ש" אושר. הוא מספר כי בן-גוריון היה חוזר מדי פעם על תביעתו לכבוש את רצועת עזה, ורק התנגדותו של שרת מנעה זאת. לדבריו שרת, כל פעולות-ההגנה מוגזג נעשו עליידי בן-גוריון ודיין במטרה לגרור את הערבים לפתוח במילחמה.

התגרות בסורים

ב פרק אחר מתאר שרת כיצד התגרה צה"ל בסורים, כדי לגרם למליחמה בשטחים המפורזים ליד הכינרת. כל אלה הם פירוורים בלבד מ-2,500 העי מודים הגדושים של יומני שרת. הלחץ המופלג ברגע זה של המשפחה למניעת הפירסום — הוא עצום. **אם תצליח המשפחה לעמוד בני לחץ — יגרם הפירסום לזעזוע עמוק לכל ישראל. זעזוע שאחרי ריו יקשה על כל ממשלה בעתיד לחלוף שנית את העם שיוני.** דבר אחד מתאשר כבר עתה, מקריאה השופה של החומר: כל מה שטען העולם הזה במשך כל אותן שנים — היה אמת ויציב.

ויצחק רוקח — ואלה נאלצו להישבע כי לא הם ולא אנשי מפלגתם היו המקור לסידרת העולם הזה. בפרק אחר מתאר שרת את הפיצוץ במערכת העולם הזה. פיצוץ זה, שגרם לפצועים (ביניהם: קריקטוריסט העולם הזה דאן, ושל מעריב כיום — דוש) היה חלק מסידרת ההתנכלויות לשבועון. שרת הטיל על איסר לחקור מי עומד מאחורי הפיצוץ. תשובת איסר: חוגים הקשוריים בדי"ר ישראל אלדר (שייב). שרת החליט לא לנקוט בצעדים נגד

משה שרת מאשר ביומו: בן-גוריון ניסה להכריח את הערבים לפתוח במלחמה כדי לכבוש את רצועת עזה

הרמטכ"ל משה דיין הכר באופן שיטתי את הוראות הממשלה

שרותי הבטחון עסקו בבילוש אחרי "העולם הזה" והמיפלגות

מרכזיות ביומן, היא של איסר הראל, מי שהיה הממונה על שרותי הביטחון בתקופת שרת ובן-גוריון. שרת מתאר בזמנו כיצד בא אליו איסר הראל, גילה לו כי בשבוע הקרוב מתחיל העולם הזה לפרסם את הסידרה הגדולה על השחיתות בעיריית חיפה ("חושיסטאן").

שרת ביקש מאיסר לברר מי הדליף את החומר. איסר חקר, הודיע לשרת כי הן מדליפים היו הציונים הכלליים (כיום, המפלגה הליבראלית). שרת הועיק אליו את ראשי הציונים הכלליים, פרץ ברנשטיין

מרכזיות ביומן, היא של איסר הראל, מי שהיה הממונה על שרותי הביטחון בתקופת שרת ובן-גוריון. שרת מתאר בזמנו כיצד בא אליו איסר הראל, גילה לו כי בשבוע הקרוב מתחיל העולם הזה לפרסם את הסידרה הגדולה על השחיתות בעיריית חיפה ("חושיסטאן").

שרת ביקש מאיסר לברר מי הדליף את החומר. איסר חקר, הודיע לשרת כי הן מדליפים היו הציונים הכלליים (כיום, המפלגה הליבראלית). שרת הועיק אליו את ראשי הציונים הכלליים, פרץ ברנשטיין

שרת ביקש מאיסר לברר מי הדליף את החומר. איסר חקר, הודיע לשרת כי הן מדליפים היו הציונים הכלליים (כיום, המפלגה הליבראלית). שרת הועיק אליו את ראשי הציונים הכלליים, פרץ ברנשטיין

שרת ביקש מאיסר לברר מי הדליף את החומר. איסר חקר, הודיע לשרת כי הן מדליפים היו הציונים הכלליים (כיום, המפלגה הליבראלית). שרת הועיק אליו את ראשי הציונים הכלליים, פרץ ברנשטיין

שרת ביקש מאיסר לברר מי הדליף את החומר. איסר חקר, הודיע לשרת כי הן מדליפים היו הציונים הכלליים (כיום, המפלגה הליבראלית). שרת הועיק אליו את ראשי הציונים הכלליים, פרץ ברנשטיין

שרת ביקש מאיסר לברר מי הדליף את החומר. איסר חקר, הודיע לשרת כי הן מדליפים היו הציונים הכלליים (כיום, המפלגה הליבראלית). שרת הועיק אליו את ראשי הציונים הכלליים, פרץ ברנשטיין

שרת ביקש מאיסר לברר מי הדליף את החומר. איסר חקר, הודיע לשרת כי הן מדליפים היו הציונים הכלליים (כיום, המפלגה הליבראלית). שרת הועיק אליו את ראשי הציונים הכלליים, פרץ ברנשטיין

שרת ביקש מאיסר לברר מי הדליף את החומר. איסר חקר, הודיע לשרת כי הן מדליפים היו הציונים הכלליים (כיום, המפלגה הליבראלית). שרת הועיק אליו את ראשי הציונים הכלליים, פרץ ברנשטיין

שרת ביקש מאיסר לברר מי הדליף את החומר. איסר חקר, הודיע לשרת כי הן מדליפים היו הציונים הכלליים (כיום, המפלגה הליבראלית). שרת הועיק אליו את ראשי הציונים הכלליים, פרץ ברנשטיין

שרת ביקש מאיסר לברר מי הדליף את החומר. איסר חקר, הודיע לשרת כי הן מדליפים היו הציונים הכלליים (כיום, המפלגה הליבראלית). שרת הועיק אליו את ראשי הציונים הכלליים, פרץ ברנשטיין

חלק אחר של אנשי מעריב, המצביעים עלייך כי ציפורה שרת, כמוה כאחיה שאול אביגור, קנאים למפלגתם, ולא יעו שו דבר שיפגע במיפלגה לקראת הבחירות. אם כי עיקרו של היומן מוקדש להתמודדות בין בן-גוריון לשרת על עתיד המדינה, הרי לכל אורכו שזורים קטעים הנוגעים לעולם הזה. המקום שתופס השבועון ביומן עולה על המקום המוקדש למיפלגות כמו המפד"ל, למשל. הדמות ששמה מוזכר תמיד בקשר ל" העולם הזה, והיא גם אחת הדמויות ה

לתם קצת לפני כן, בהיותו עדיין שרה-החזן בלבד. שנים אלו היו שנות-הכרעה גורלית לגבי ישראל: או נערכו פעולות-התגמול כולל התקפת-הרצח על קיביה והתקפה על מחנה הצבא בעזה, שהובילה ישירות לעיסקת הנשק המצרית-צ'כית, ובעקבותיה תיה למיבצע-סיני.

בתקופה זו דרך כוכבו של משה דיין כרמטכ"ל, ושל אריק שרון כמפקד יחידה 101, ואח"כ כמפקד הצנחנים.

זו היתה גם תקופת גיוסם של שירותי-הביטחון למלחמה במפגזות בישראל — ובעיקר למאבק נגד "העולם הזה", שהיה היריב העיקרי של המשלה.

לחצים כבדים נגד הפירסום

אשר החליטו יעקב ויעל שרת לפני כמה חודשים להוציא-לאור את היוםנים, חשבו גם ללא ספק על המשעמעות לגבי המאבק על דרכה בעתיד של מדינת-ישראל. היה ברור להם, לכלל אה, כי ההתמודדות העיקרית בעתיד הקרוב, שתבוא לביטוייה המלא בבחירות הקרובות, תהיה בין הקו האקטיביסטי של מלחמת נצח עם הערבים, המיוצג עליידי משה דיין, לבין הקו היוני יותר של ספיר ומקורביו.

יומני שרת, המתרכזים בעיקר במאבק דאז בין הקו המילחמתי של בן-גוריון ומשה דיין לבין הקו היוני של שרת — כוללים, כהתפרסום בניצבור, חסל את דיין ושוורה ארוכה של אלופי צה"ל ניצבים, מבחינה ציבורית.

לאחר שנפלה החלטת המשפחה לפרסם את יומני שרת, הם מסרו אותם לעיון לכמה אישים כבודים — בעיקר כדי לקבל חוות-דעת אם הם ראויים לפירסום כמות שהם, או זקוקים לשיפוץ ועריכה. חוות-הדעת, שכללה פרופסור נודע מהארץ ניברסיטה, היתה חד-משמעית: שרת, ש נודע בעצתו לשונו וסגנונו, אינו זקוק לכל עריכה.

עתה החלה ההתלבטות בשאלה למי למסור את היוםנים לפירסום. השיקול העיקרי: ברור היה כי על המפרסם יופעלו לחצים אדירים לגבינות עיקרי היוםנים — ובעיקר אותם מאות עמודים על בן-גוריון ומשה דיין, המציגים אותם בי אור שאין משטר דמוקרטי יכול לשאתו. לפני כמה שבועות, הוחלט למסור עור תק אחד לצמרת מעריב, בעיקר בגלל הקשרים של יעקב שרת העובד בעיתון.